

[Paul Hartling.]

vide, at man har et underskud, for at få del i de 24.000 kr., men man kan ikke drive en skole på den måde, at man så at sige skal skaffe sig eller have et underskud. Hvem skal nemlig betale det, hvis ikke man får det godkendt? Man kan ikke på forhånd lave sådan noget; en veldrevet skole må have balance i sit regnskab.

Jeg har lyst til at spørge videre, hvis ministeren kan oplyse noget om det, hvilket kommissorium dette udvalg har, om det på forhånd er bundet af en ramme eller i andre henseender, som ved første øjekast kan synes meget berettigede, men måske i det praktiske liv kan få som resultat, at den lille private skole kan sulte ihjel. Jeg glæder mig over, at ministeren er enig med mig i, at dette skal ikke ske.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at selv om det vel nok vil være rimeligt at afvente det udvalg, jeg har talt om, og som ikke på forhånd er bundet — det kan jeg sige med det samme — af nogen bestemt ramme, men simpelt hen skal gå alle disse forhold igennem og undersøge, hvad der er rimelig anledning til at rette — selv om det vil være rimeligt at afvente dette udvalg, kan der selvfølgelig i forbindelse med aftrapningen være problemer, der ikke kan vente, og så må vi tage dem op og løse dem, når de bliver forelagt.

Jeg skal begrænse mig til dette, da jeg nok stjal lidt mere tid i første omgang, end jeg havde. Når det ærede medlem siger, at jeg oplyste forskellige ting, det ærede medlem vidste i forvejen, tror jeg dog, det ærede medlem vil være enig med mig i, at det ville være meget vanskeligt for nogen her at sige noget, det ærede medlem ikke ved, om disse problemer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hastrup* til boligministeren:

„Vil ministeren ændre bekendtgørelsen om grænser for størrelsen af parcelhuse og lejligheder, efter at boligministeriets kapacitetsudvalg nu har fastslået, at en frigørelse af boligbyggeriet på grundlag af disse retningslinjer ikke vil fremme bestræbelserne for større effektivitet og arbejdskraftbesparelse?“

Hastrup: Efter den ændring af loven om boligbyggeri, som vedtoges i foråret, udsendte boligministeriet den 10. april en bekendtgørelse, der begrænsede størrelsen af nye boliger i de regulerede områder af landet. Bekendtgørelsen medførte, at parcel- og rækkehuse og etagelejligheder med beboelsesareal, håndværkerudgifter eller årlig gennemsnitlig leje under visse af ministeriet nærmere fastsatte normer opnåede fortrinsstilling i byggekøen, medens på den anden side de boliger, hvor størrelsen og udgifterne ligger over disse grænser, fik udskudt tidspunktet for igangsættelsestil-ladelse på ubestemt tid.

Den højtærede boligminister vil vide, at disse nye retningslinjer for regulering af byggeriet fremkaldte mange advarsler og alvorlig bekymring blandt bolig- og byggesagkyndige, ligesom de beredte stor skuffelse blandt adskillige mennesker, som pludselig så deres byggeplaner frataget enhver rimelig udsigt til at blive realiseret. Herved bristede også forudsætningen for økonomiske og andre dispositioner af afgørende betydning for et stort antal byg-herrer.

I en udtalelse fra Danske Arkitekters Landsforbund blev det fremhævet, at bekendtgørelsen bremsede bestræbelserne for at højne boligstandarden. Konsekvensen ville blive en tilbagegang i befolkningens boligvilkår, og der advares derfor mod de sociale følger af den disposition, boligministeriet her havde truffet. Sociologiske undersøgelser har tillige godtgjort, at pladsforholdene i hjemmet spiller en meget afgørende rolle for et harmonisk familieliv. For en familie med børn burde de fastlagte arealgrænser snarere angive minimums- end maksimumsstørrelsen for en tilfredsstillende bolig.

Den daværende boligminister, den nuværende højtærede minister for Grønland, ønskede imidlertid ikke at tage hensyn til disse indvendinger. I sin tale ved boliglovsforslagets fremsættelse begrundede han de nye regler med, at de — jeg citerer — både ville

„indebære muligheder for en billig-gørelse af byggeriet og for en forøget boligproduktion og derved en forstærket indsats mod boligangelen.“

Begrænsningen af boligstørrelsen skulle